

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਖੇਸਲਾ ਅਤੇ ਫਾਲਸ਼ਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1949 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 43.

4 ਅਕਤੂਬਰ 1955

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ 1) - ਧਾਰਾ 107 ਅਤੇ 108 - ਭਗੌੜਾ ਆਪਣੇ ਠਿਕਾਣੇ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ - ਕੀ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਮਾਨ, ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕਤਲ ਦਾ ਦੇਸ਼ੀ ਐੱਮ.ਐੱਸ. ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 87 ਅਤੇ 88 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। 1946 ਵਿੱਚ ਐਮਐਸ ਦੇ ਅਗਲੇ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਐਮਐਸ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਅਗਲੇ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਟੀ ਸੀ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਧਾਰਾ 107 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 107 ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 108 ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸ੍ਰੀ ਐਮ ਆਰ ਭਾਟੀਆ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 19 ਫਰਵਰੀ, 1949 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 11 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ; ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੇਅਰ-ਅਪੀਲੇਟ-ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਮੋ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਫੈਸਲਾ

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੇਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 87 ਅਤੇ 88 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੰਨ 1946 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਰਕ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਫਲ. ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੰਤੋ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਉਲਝਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਵਿਆਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁੱਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ-

ਕੀ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਭਗੌੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?

ਜੇਕਰ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਬਾਰੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 108 ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੋਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਆਯਾਤ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਗ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

"107. ਜਦੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

108. ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

ਸੈਕਸ਼ਨ 108 ਵਿਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਾਕੰਸ਼ ਹੈ "ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਦੇ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ।" ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਕਤਲ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹੇਠ ਚੱਲ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਭਗੌੜਾ ਸੀ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਠਿਕਾਣੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਤਲ ਦੇ ਕਥਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲੁਕਿਆ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 107 ਹੈ ਨਾ ਕਿ 108 ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 108 ਅਧੀਨ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ "ਸੁਭਾਵਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੁੰਦਾ।" ਹੁਣ, ਮੁਦਈ ਉਲਟਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ

'ਤੇ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਆਖਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਆਪਣਾ ਠਿਕਾਣਾ ਦੱਸੇਗਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੇਗਾ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ 107 ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 108। ਇਸ ਲਈ ਮੁਦਈ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ।

ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੈਂਟੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੈਂਟੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ ਫਾਰਮਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੂਸਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਛੋਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।